

Månadens INTERVJU

Varje träff är lika trevlig

Från första början. Det svarar Marita Wilenius i Lovisa på frågan hur länge hon har varit med i Östnyländska Pensionstagare. Det betyder 22 år, föreningen grundades 1993.

– Vi har hela tiden haft något program och alla träffarna har varit trevliga. Men det har ju gått med vår förening som med så många andra. Folk faller i fråga och verksamheten blir inte så livlig. Men varje gång vi har möte är vi minst tolv med, ibland några fler. Och det är sådana som är med hela tiden.

– Det är nog tack vare paret Johnsson som vi alls kom till och fortfarande finns som förening. Per-Erik har visserligen lämnat ordförandeskapet, men han är bra på att hitta på vad vi kan göra som inte kostar så mycket. Else igen har lett gymnastik varje träff – inget kaffe utan gymnastik, har parollen varit.

– När föreningen startade hade den en god bit över 50 medlemmar. Inte bara från Lo-

visa utan också från Isnäs och Liljendal. Och fortfarande kommer en del av medlemmarna från byarna i det som numera är den nya stora staden Lovisa, en sammanslagning av Liljendal, Lovisa, Pernå och Strömfors kommuner.

Marita Wilenius jobbade på Folkpensionsanstalten fram till pensioneringen 1990.

– Det var på den tiden vi hade pengar att dela ut, helt konkret, säger den förra FPA-kassören. I pension gick hon när ryggen började krångla.

Föreningsliv i många former är det som fortfarande sätter färg på tillvaron. Med åren – Marita är nu 83 – minskar antalet vänner genom naturlig åtgång. Och också om man är i livet minskar rörligheten.

– Många föreningsmedlemmar stannar hemma sedan partnern, oftast mannen, gått bort. Bor man inne i Lovisa är det någorlunda lätt att ta sig till föreningens träffar, men de som bor utanför är beroende av bilar, konstaterar Marita, som själv har fortsatt vara aktiv också efter att hennes man Boris gick bort.

Till mötena tar hon sig med rollator.

– Det ser kanske inte så trevligt ut, men huvudsaken är att man kommer fram, trots att det tar lite tid att komma iväg. Inte kan man ju bli sittande hemma heller.

Östnyländska pensionstagare sammankom förr i Folkets hus. Då var det ibland dans på programmet, ibland bara musik. Numera håller föreningen till i församlingshemmet mitt i stan.

Föreningen har samarbetat med Borgånejdens pensionstagare och föreningarna träffas årligen.

– Borgåborna kommer till oss med buss, vi klarar oss numera med två personbilar när vi hälsar på dem, småkrattar Marita och tyckte sig senast – i våras då lovisaborna bjöd på ärtsoppa – se många nya ansikten bland borgåborna.

– Vi har det nog svårare med återväxten här, säger Marita som ser fram emot föreningens julfest.

Nancy Lökfors

MARIANNE LAXÉN

Foto: Olli Urpela

Vårt ansvar för medmänniskor

På distriktets höstmöte diskuterade vi å ena sidan regeringens ekonomiska politik som går ut på att ta av de nödställda för att "få fart på näringslivet" och å andra sidan frågan om "Flyktingkrisen i Europa, Finlands roll och ansvar". Ett kort referat av inledningen, som hölls av Börje Mattsson finns här bredvid.

Uttalandet från mötet konstaterade bl.a.:

"En klar majoritet av finländarna förhåller sig positivt till den invandring som nu i stor skala sker även till Finland under trycket av världsomstörtande händelser i Afrika och Mellanöstern. Vi efterlyser ett strukturerat och målmedvetet grepp om flyktingmottagandet både i det första skedet och senare när invandrarna är redo att träda in i det finländska samhället. Dagens spontana beredskap att hjälpa bör utvecklas till ett naturligt umgänge med de nya finländarna.

De äldsta generationerna i vårt land minns ännu krigsårens umbäranden, masstransporterna av barn till vårt västra grannland, evakueringen av den karelska befolkningen och livet i ett djupt splittrat Europa. EU får inte vara med om att i gränsskyddets tecken bygga upp en ny järnridå mellan världen och Europa.

För att bringa konsekvens och reda samt för att bevaka asylsökandes och invandrarnas intressen och möta samhällets behov av en rättvis och human behandling av invandrarärenden föreslår det svenska distriktet att Pensionstagarnas Centralförbund tar initiativ till att en tjänst som invandrarombudsman inrättas."

Frågan om en invandrarombudsman kommer att behandlas i förbundets styrelse.

Marianne Laxén

Dags att ta itu med det vi måste

Det borde nog ha stått klart för oss vad som händer i världen – och att det skulle gå så här. I Finland har vi låtit bli att möta, och öppet ta ställning i flyktingfrågan. Nu har vi blivit tvungna, och det är bra.

– Det är det som är nytt, säger Börje Mattsson, en av de mer insatta experterna i vårt land på invandrings- och flyktingpolitik.

Något som också är nytt är att finländarna i en väldig våg också har tagit ställning mot de "mörka krafterna" som står för rasism, intolerans och främlingsfientlighet – det här är otroligt. De goda krafterna står upp mot de negativa.

Men det är dags att konkret ta itu med det vi måste, sade Mattsson då han föreläste om flyktingpolitiken. Det var ett uppskattat föredrag, som fokuserade på de omvälvningar i världen som förorsakat flyktingströmmarna.

Fram till år 1973 var Finland totalt stängt för flyktingar. Men efter militärkuppen kom flyktingar från Chile. De här flyktingarnas sågs som typiska "vänsterflyktingar".

Först i slutet av 80-talet och i början 90-talet när det kalla kriget var slut och USA och Sovjetunionen delade på Afrika blev det aktuellt igen. Somalia är ett gott exempel – en mas-

Börje Mattsson på PCF's svenska distrikts höstmöte i Virdois.

sa somaliska flyktingar kom då till Finland via Moskva.

– Ja, och sedan rasade Sovjetunionen samman. Då blev vi i Finland genast litet större – euforin spred sig. Den drabbade också president Mauno Koivisto, som välkomnade "finnarernas stamfränder" tillbaka hem. En hel del av dem kom – de blev återflyttare.

– Det var då Finlands öppnade upp men utan att ha några som helst strategier eller någon linje. Idag har vi rentav en djungel av lagstiftning kring invandring och flyktingpolitik och statsrådets integrationsprogram för åren 2012–2015 är riktigt bra, konstaterar Mattsson.

– Jag vill påstå att vår lagstiftning nu tillhör de bästa i

världen, och vårt system är bättre än Sveriges på flera punkter. Processen handlar om att båda parter ska integreras in i en ny situation. Vi måste mötas på halva vägen – och det är klart att det kommer att ske kollisioner.

Våra broar ska utgöras av verklig information, en fungerande, professionell struktur, goda nätverk, levande lagar och en fungerande tredje sektor.

Siv Åstrand

Artikeln har tidigare publicerats i nättidningen Arbetarbladet i en längre version.

VASA PENSIONSTAGARE 35 ÅR

Vasa Pensionstagare firade sina 35 år i oktober. Vid festen fick följande personer förbundets förtjänstecken. Från vänster: Inga Engsbo, Maj-Lis Fogström, guldmärket. Ruth Blomqvist, silver. Elof Rosendahl, guld. Gun-Britt Karppinen, silver. Carita Salminen, PCF:s svenska distrikts standar. Astrid Karlsson, guld. Göran Heinonen, EKL:s hedersmedalj med rockmärke. Pentti Karppinen, silver.

PCF PCF'S SVENSKA DISTRIKT

Ordförande
Vice ordförande

Sekreterare
Informatör
Kassör

Marianne Laxén, mannelx@hotmail.com
Brita Helsing, 0400 421 140, brita.helsing@anvianet.fi
Stig Kumlin, stig.kumlin@pp.inet.fi
Marianne Laxén
Rauno Kousa, rauno.kousa@pp.inet.fi